# EXCHANGE RATES REGIMES USED BY STATES IN TRANSITION THROUGH EUROZONE

**Alina Georgiana MOTOI[1],**
**Aurelia DUMITRU[2]**
[1,2]PhD Candidate, University of Craiova (Romania)

**Abstract**

Exchange rate is the most important tool, used by the Authority of a state, in the international commercial transactions. So, it is vital to establish the better manner of calculation this rate, to improve the economic development of the state.

The foreign exchange regime consists of all the rules which are applied in obtaining and using the currency. The tipology of the foreign exchange regimes highlights three categorie: the regimes based on fixed exchange rates; the regimes based on floating exchange rates; the intermediate regimes. The researching methodology is, on one hand, qualitative and, on the other hand, quantitative method, observing the definitions of the principal therms used in the exchange rates field, combined with a classification of the exchange rate and the regimes based on it (viewed from an annalyse of speciality litterature) and highlighting the history and the area of use of different type of regimes, in the states in transition to Euro Zone.

**Keywords**: currency, exchange rate, regimes, fixed, floating, Monetary Council, Euro Zone

## 1. OBIECTIVE

Obiectivele prezentului studiu sunt reprezentate prin intermediul literaturii de specialitate, este vizată realizarea unei distincții clare, între diversele tipuri de regimuri valutare, existente în statele membre ale UE; relevarea celui mai performant regim de curs de schimb, aplicabil, în prezent, pentru a pune în evidență, bunele practice, în sfera politicii monetare; desprinderea de bune practice, pe tema regimurilor cursului de schimb, ce pot fi aplicate, în toate statele din categoria țărilor în tranziție, către zona euro.

## 2. INTRODUCERE

Cursul de schimb valutar poate fi definit, conform, înțelesului, pe care fiecare parte componente a termenului compus, îl are în DEX, ca acea direcție ce este urmată, în cadrul procesului de schimb monedă națională- monedă străină.

Cursul de schimb sau cursul valutar, așa cum este acesta denumit, în literatura de specialitate, reprezintă prețul pe care îl are, o unitate monetară, element constitutiv al monedei unui stat, exprimat în unități monetare ale altei țări (Bostan, Avram & Filimon, 2010; Avram & Avram, 2012; Ștefănescu & Tănase, 2016). Luând în calcul tipul de cotație ce face legătura între cele două



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

monede participante la raportul de schimb, se poate conferi o altă definiție a cursului de schimb, ce îl clasifică în două categorii, după modalitatea de oscilație a acestuia: fix- menținut la același nivel, prin acordul pe care, două state, îl au, în cadrul politicii monetare (exemplul cel mai concludent, în acest sens, este constituit de etalonul aur, din anul 1850) sau flexibil - țările convin ca, în baza cererii și a ofertei din tranzacțiile comerciale internațional, cursul să oscileze. De regulă, în comerțul extern, cursul valutar este fluctuant, însă, între limite minime și maxime strict fixate de autoritățile în domeniul monetar.

De asemenea, în literatura de specialitate, există două cursuri de schimb principale (în funcție de autoritatea ce stabilește cursul valutar):

- *Un curs de schimb oficial*. Acesta este stabilit în fiecare zi, de către Banca Națională, pe baza raportului existent pe piață, între cererea și oferta de valute. Baza obiectivă de stabilire a nivelului cursului vaalutar, este constituită de raportul dintre puterea de cumpărare a celor două valute în țările luate în considerare.

- *Un curs de piață*, ce este publicat cu două mărimi, respectiv: *cotația BID și cotația ASK*.

*Cotația BID* reprezintă prețul cererii pe piață, din punct de vedere al intermediarului care realizează o tranzacție valutară (intermediarul sau *market maker*-ul – reprezentat, deseori, de o casă de schimb, ghișeul unei bănci). Cotația BID este cunoscută drept *curs de cumpărare*.

*Cotația ASK* constituie prețul ofertei pe piață, din punct de vedere al intermediarului care efectuează tranzacția în domeniul valutar. De aceea, cotația ASK este cunoscută ca și *curs de vânzare*.

Cotațiile BID și ASK sunt afișate, la începutul zilei și pot fi modificate de bănci în funcție de doi factori importanți: evoluția pieței valutare și interesul de vanzare-cumpărare din ziua respectivă.

Există o clasificare a cursului de schimb, în funcție de termenul de plată, întâlnindu-se în literature de specialitate: cursul SPOT și la polul opus se situează, cursul FORWARD.

*Cursul la vedere*, denumit anterior, curs SPOT, este cursul zilei în cursul căreia este încheiată tranzacția de vânzare-cumpărare de valută. La acest curs, se lichidează tranzacția, în aceeași zi sau în cel mult 48 de ore, când se procedează la predarea-primirea efectivă a sumelor cuvenite.

*Cursul la termen*, denumit curs FORWARD, este cursul utilizat în cadrul tranzactiilor de valută care prevăd livrarea valutei și primirea contravalorii ei pe bază de negociere pentru o operație la termen. Acest curs de schimb se stabilește în ziua încheierii tranzacției ca un preț preconizat a se realiza. Fiind un preț trecut în contract, el se respectă indiferent de nivelul cursului zilei de lichidare.

## 3. REGIMURI DE CURS DE SCHIMB

Regimul valutar e un ansamblu de reguli privind obținerea și folosirea valutei. Acesta poate fi: bazat pe cursuri valutare fixe (cursul rămâne constant



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

sau variază în jurul unor benzi de variație, neținând seama de alte variabile macroeconomice); bazat pe cursuri flotante; intermediar.

### 3.1. Regimuri bazate pe cursuri fixe (hard pegs regimes)

Cursul fix presupune fixarea cursului în raport cu alte monede sau cu un etalon (cum a fost în cazul Bretton Woods, aurul).

Ca și avantaje ale fixării cursului, avem în vedere următoarele:

- riscul asociat realizării tranzacțiilor comerciale și investiționale este apreciat ca scăzut.
- finanțarea internațională are costuri mai scăzute.
- de asemenea, se micșorează rata dobânzii internă și rata inflației (printr-o stabilitate monetară și valutară crescută).

Ca orice variabilă, există și numeroase imperfecțiuni ale sale, ce rezultă mai ales în timpul crizelor financiare, când cresc costurile pentru ajustare macroeconomică și astfel scade și credibilitatea Băncii Centrale. În plus, e manifestată și o dependență crescută a politicii monetare față de a țării ancoră. Apar și numeroase șocuri externe, ce presupun costuri ridicate de menținere a cursului.

#### 3.1.1. Regim valutar bazat pe moneda altui emitent

Aceasta presupune inexistența capacității Băncii Centrale de a pune în circulație propria monedă, din cauza costurilor ridicate de emisiune, a lipsei instrumentelor necesare pentru păstrarea puterii de cumpărare și nu în ultimul rând, a gradului scăzut de dezvoltare economică (Stefănescu, Turlea, Pitulice & Tudorache, 2016; Avram Greti, Avram & Avram, 2016; Avram, Avram & Avram, 2016).

Este cazul țărilor ce nu au o monedă oficială și se bazează în cadrul pieței pe moneda altui stat. Dar, acest lucru, apare cu impedimentul renunțării la independența monetară internă (Sandu, 2016).

#### 3.1.2. Regim valutar bazat pe uniune monetară

Este exemplul dat de către Uniunea Europeană, care definește o relație fixă înte moneda oficială, euro și moneda țărilor ce au aderat. Se manifestă convertibilitatea și transferabilitatea pentru monedele membrelor și constituirea unor reglementări valutare comune și a unor rezerve valutare în moneda unică, gestionate la nivel central.

#### 3.1.3. Consiliul Monetar

Reprezintă un regim ce presupune un curs de schimb fix pentru moneda națională în raport cu o valută forte de pe piața internațională, ce devine, în același timp și element de rezervă.

Modificarea ratei cursului valutar e posibilă doar în cazul apariției unui excedent de valută neacoperit de moneda națională. De asemenea, se elimină



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

atribuțiile esențiale ale băncii naționale, referindu-ne aici la control și emisiune de monedă și funcția de împrumutător în cazuri excepționale.

### 4.1. Regimuri bazate pe cursuri flotante

#### 4.1.1. Flotarea liberă

Reprezintă contrarul cursului fix, implicând absența oricărei intervenții din partea Băncii Centrale și a statului în mecanismul cursului valutar.

Statul își limitează acțiunea doar la supravegherea operațiunilor și la controlul instituțiilor de pe piața valutară (Iacob, Ionescu & Avram, 2011; Dumitru, Guse, Feleaga, Mangiuc & Feldioreanu, 2015).

Cursul se formează pe piața interbancară, devalorizarea este considerată a fi efect direct al schimbării raportului dintre cererea și oferta de valută.

Singura condiție pentru acest regim presupune un grad ridicat de dezvoltare economică pentru a putea acoperi dezechilibrele temporare din balanța de plăți.

Ca orice regim valutar, acesta are atât avantaje, cât și dezavantaje. Printre avantaje se numără: autonomia și independența politicii monetare și a Băncii Centrale și de asemenea, are impact de neutralizare a șocurilor externe și al efectelor inflației asupra exporturilor (Voinea, 2015; Vlăduțescu, Siminică & Dumitru, 2015).

Există, însă , mai multe dezavantaje ale flotării libere, care se regăsesc printre următoarele: lipsa unei discipline a Băncii Centrale; există efecte destabilizatoare asupra speculațiilor pe piața valutară și în cele din urmă, poate cel mai important este că fluxurile comerciale internaționale sunt descurajate.

#### 4.1.2. Flotarea administrat (controlată)

Acest regim valutar se află între cursul fix și flotarea liberă, care implică intervenția Băncii Centrale pe anumite perioade de timp. Intervenția pe piața valutară presupune vânzarea de valută la devalorizarea monedei naționale și cumpărarea de valută la o apreciere bruscă a acesteia, ce ar conduce la dezechilibre. Totodată, se necesită resurse ridicate în conturile Băncii pentru a putea administra cursul. Lipsa resurselor, transformă regimul în flotare liberă (Feleagă & Feleagă, 2016; Dumitru, Motoi & Curelaru, 2016; Guluta & Rusu, 2016).

Banca Centrală temperează evoluția cursului și evită intrarea economiei intr-o criză îndelungată. Se reduce deci, amplitudinea evoluției ratei de schimb, încercându-se distribuția în timp a devalorizării propriei monede. Totodată, strategia manifestă rezistență și la presiunile speculative de curs.

Totuși, este foarte important, ca la flotarea administrată să se țină seama de 3 condiții esențiale: existența unor resurse suficiente pentru administrarea cursului; stabilirea momentului oportun al intervenției; calcularea exactă a cantității de valută ce ar trebui aruncată pe piață.



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

## 5. REGIMURI INTERMEDIARE

### 5. 1. Banda de variație

Aceasta implică existența unor limite: superioară si inferioară față de o rată pivot fixată. Mai este numită și „șarpele monetar", ce a stat la baza apariției și dezvoltării Sistemului Monetar European.

Rata pivot este rata de schimb dintre moneda națională și o altă valută, care e stabilită pe o perioadă mare de timp. Banca Centrală stabilește rata, banda de variație și îi revin și eforturile de a păstra cursul în interiorul benzii. Se procedează la vânzarea sau cumpărarea de valută când se ating limitele intervalului stabilit.

Dezavantajul este însă, că necesită resurse de intervenție multe mai mari decât la flotarea administrată. Are ca variante ale sale următoarele 3 tipuri: banda de variație ajustabilă, banda lărgită și banda oblică (Crăciun, 2010; Basic, 2014; Domović, 2015; Paget, Daniell, Rubio Zuazo & Barreteau, 2016).

Banda ajustabilă are avantaje în ceea ce privește folosirea pentru stabilitate macroeconomică, ajustări structurale. Se face ancorarea benzii de variație de o altă deviză convertibilă sau de un coș valutar. Este o bandă cu rată pivot ajustabilă în timp, în funcție de care se stabilesc marje de variație.

Banca Centrală stabilește pivotul, marja de variație și mecanismul de ajustare periodică, folosind diferențialul de dobândă, de inflație sau mai mulți factori ce influențează cursul.

Banda oblică implică ajustarea marjelor față de un pivot fix. Se pornește cu o marjă de variație mare (±15% sau ± 9%), iar pe măsură ce economia e restructurată, valoarea e redusă.

### 5. 2. Ancora fixă și ajustabilă

Ancora fixă implică un curs valutar fix în raport cu altă monedă sau coș valutar. Este denumită și soft peg.

Ancora ajustabilă modifică în mod periodic și repetat cursul de schimb după o metodologie ce ține cont de diferențialul de inflație sau de rata dobânzii. Moneda ancoră este cea a celui mai important partener comercial sau investițional. Moneda ancoră are curs fix doar față de moneda ancoră și variabil în raport cu celelalte devize. Mai este cunoscută și precum crawling peg.

### 5.3. Regimul valutar mixt

Acesta folosește o rată fixă pentru operațiunile aferente contului de capital și financiar din balanța de plăți externe și o rată flotantă pentru operațiile efectuate în contul curent. Nu se permite efectuarea de operațiuni valutare între segmentele pieței.

Regimul mixt presupune convertibilitate parțială a monedei naționale și adițional, control strict al transferurilor de capital. Operațiunile de cont curent au curs flotant, iar cele de cont de capital au curs fix.



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

## 6. REGIMURI DE CURS DE SCHIMB ALE STATELOR ÎN TRANZIȚIE CĂTRE ZONA EURO

Problemele legate de cursul de schimb au măcinat țările din Europa Centrală și de Est, încă din anii 1990, pentru că, regimul adoptat trebuie să concorde cu programele de stabilizare macroeconomică adoptate de fiecare dintre țările din zonă.

Trebuie realizată și delimitarea clară a zonei de tranziție către Zona Euro. Aceasta cuprinde două categorii principale de state:

- care au adoptat clauza"OPT-OUT", referindu-ne, aici, la țări, care deși sunt în UE și au majoritatea politicilor comune la nivel comunitar, au dreptul de a nu prelua niciodată euro: Danemarca, Marea Britanie și Suedia, state, care au așa numita derogare;
- care sunt incluse în condiția"NO OPT OUT", din această categorie, făcând parte, următoarele: Cehia, Croația, Ungaria, Polonia, Bulgaria și România.

Multe țări au adoptat un regim de curs fix, în lupta lor împotriva inflației: când presiunile inflaționiste se diminuează, atingând un nivel de o cifră, se pun în aplicare cursuri mai flexibile.

Totodată, tipul de curs de schimb dintr-o țară depinde și de strategia pusă în joc pentru a îndeplini convergența nominală și reală (Ali Taha, Sirková & Ferencová, 2016). În tranziția către Uniunea Economică și Monetară, la Mecanismul ratelor de schimb ERM2, unul dintre criteriile de convergență (de la Maastricht), este cel referitor la stabilitatea cursului valutar (ce permite variații ale monedei naționale față de euro de cel mult ±15%). Se adoptă regimuri de jure sau de facto la fel ca și independența Băncii Centrale Europene (de jure sau de facto) (Vlăduțescu, Siminică & Dumitru, 2015; Smoląg, Ślusarczyk & Kot, 2016). În realitate, se întalnesc mai multe cazuri de regimuri intermediare, inspirate de frica de flotare (când există un regim valutar mai flexibil de jure decât de facto) sau de frica de ancore (regim mai fix de jure decât de facto). De asemenea, trebuie îndeplinite anumite criterii nominale pentru intrarea în ERM2, care au valori de referință, înregistrate pe o perioadă de timp stabilită în cele mai performante state:

- rata inflației de 1%;
- deficitul, calculat ca pondere din PIB, în fiecare an;
- cursul valutar ce are ca perioadă de referință, intervalul 24 aprilie 2008- 23 aprilie 2010;
- ratele dobânzii pe termen mediu de 6%.

Criteriile reale luate în calcul pentru pătrunderea în ERM2 sunt următoarele:

- nivelul PIB pe locuitor în paritatea puterii de cumpărare standard (PPS);
- gradul de deschidere economică: (importuri + exporturi supra PIB);
- ponderea comerțului cu Uniunea Europeană în totalul comerțului exterior.



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

Există 3 etape de regimuri de curs de schimb pentru țările în tranziție către zona euro (pentru țările din Europa Centrală și de Est):

1) Perioada din intervalul 1989-1994, presupune regimurile:

- curs fix în Ungaria, Polonia și Slovacia;
- curs flotant în Bulgaria, Letonia (1992-1994), Slovenia, România (1991-1994);
- regim intermediar: Cipru.

2) Perioada 1995-2000, denumită și tranziția propriu-zisă.

- curs fix în: Bulgaria (implementarea Consiliului Monetar, din 1997), Estonia, Letonia, Malta;
- curs flotant în: Cehia (din 1997), Polonia (din 2001), România;
- regim intermediar în: Cipru, Cehia, Polonia, Ungaria.

3) Perioada după anul 2001, denumită și preaderare la Uniunea Economică și Monetară:

- curs fix în: Bulgaria, Estonia, Letonia, Malta;
- curs flotant în: Cehia, Polonia, România;
- curs intermediar în: Cipru și Ungaria.

Această etapă presupune și declanșarea participării la o nouă fază de tranziție: Mecanismul Ratelor de Schimb European (ERM2).

Începând cu anul 2005, aderă la ERM2: Cipru, Estonia, Malta, Slovenia, Slovacia, Lituania și Estonia, iar la Uniunea Monetară aderă: Cipru, Malta și Slovenia. Pe măsura trecerii timpului, zona euro se lărgește, atingând, în prezent, 19 state (Austria, Belgia, Cipru, Finlanda, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Olanda, Portugalia, Spania, Slovenia, Slovacia). La acestea, se mai adaugă și cele 4, care au încheiat acorduri monetare cu vecinii lor și care, într-o manieră mai specială,se pot include în zona euro: Andorra, Monaco, San Marino și Vatican. Până în 2005, România avea flotare controlată în raport cu euro, iar după, s-a trecut la flotare liberă (după etapa liberalizării contului de capital). Tot începând cu 2005, Bosnia și Bulgaria adoptă Consiliul Monetar, având ca ancoră euro. Aceste Consilii mai funcționează si azi.

Croația, Macedonia și Serbia au decis, ca din anul 2005, să aplice crawling peg față de euro sau așa zisa ancoră ajustabilă, considerând că acest regim valutar se potrivește cel mai bine pentru a răspunde realităților lor economice (Traistaru, & Cotoc, 2013; Siminica & Carstina, 2015; Siminica, Circiumaru & Carstina, 2016; Petrescu, 2016). Vom lua spre a face o scurtă analiză, fiecare țară în parte, din a doua categorie, prezentată în Anexa1. Regimuri de curs de schimb și alternative de politică monetară pe țări, respectiv, cele care nu pot rămâne în afara zonei euro:

- Cehia, a adoptat încă din mai 1997, regimul de flotare controlată (crawling peg). Rata de schimb este un instrument al politicii monetare, iar rata dobânzii se menține la un nivel nul de 0%, de câțiva ani. Este cunoscut, faptul că, a fost dintotdeauna o țară cu tradiție în ceea ce privește prioritatea de stabilitate a prețurilor, fiind singurul stat de la începutul perioadei interbelice, care a evitat



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

alunecarea în hiperinflație. Astfel, ca și alternativă monetară, se remarcă țintirea directă a ratei inflației (Basic, 2014; Voinea, 2015; Călin, 2015; Colhon, Cerban, Becheru & Teodorescu, 2016).

- In 1999, Polonia a renunțat la realizarea operațiunilor de fixing, adoptând așa numita crawling band, având ca obiectiv final tot stabilitatea prețurilor. Astfel, s-a ajuns la o politică monetară expansionistă, la deteriorarea poziției externe și la turbulențe pe piață. Totuși, în ultimii ani, a fost printre singurele țări, care au implementat cu succes țintirea inflației.

- La Ungaria, se observă o strategie constantă de țintire a inflației încă din anul 1991, iar în cazul cursului de schimb, o bandă de fluctuație de ±15%, pentru asigurarea competitivității externe. Se realiza, inițial ancorarea față de marcă, apoi, în raport cu dolarul american.

-România, înainte de anul 1990, folosea țintirea agregatelor monetare ($M_2$), aplicată mai bine de un deceniu, apoi s-a trecut la țintirea inflației. În anul 1990, se trece și la ancorarea convențională, față de un coș de valute, format din euro și dolar. Din 1991 până în 1996, s-a utilizat o flotare administrativă strictă. În 1997-1998, crawling peg față de dolar, părea, de departe, cea mai bună alegere, pentru ca, până, în 2000, să se ia ca referință pentru crawling peg, atât euro, cât și dolarul american, urmată până în 2003 de crawling band, față de aceleași valute forte. Se poate spune, că, din 2004 și până astăzi, Banca Națională a adoptat o flotare administrată a cursului valutar.

La începutul tranziției, Ungaria, Cehia și Polonia, foloseau o ancoră nominală, fiind bazate pe strategia de țintire a cursului valutar, un regim de curs fix, care era considerat optim pentru stabilizarea rapidă a prețurilor.

## 7. CONCLUZII

Fiecare regim valutar este compus dintr-o serie de elemente, ce generează, în funcție de condițiile economico-financiare existente pe piață, o influență pozitivă sau una negativă.

Numeroase state în tranziție către Zona Euro au optat pentru cursuri de schimb flexibile, pentru a scăpa de influența băncii naționale, însă această situație este foarte riscantă pentru cetățeni, când autoritatea monetară nu își poate exercita funcția în orice moment. Este adevărat că, atunci când flotarea este strâns controlată și banca intervine prea mult, statul nu are un grad de dezvoltare ridicat (cazul României și al Croației). Este totuși cert, că, în cazul aranjamentelor de tip Consiliu Monetar, lucrurile par să avanseze favorabil din punct de vedere economic. Concluzia care se desprinde din acest articol, este că, periodic, se poate modifica regimul de curs valutar, pentru identificarea celei mai potrivite variante pentru un stat, întrucât, numai punerea în aplicare, poate releva impactul modalității stabilirii cursului de schimb și al factorilor de natură internă, asupra situației economice a unei țări.



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

**References**


Ali Taha, V., Sirková, M., & Ferencová M. (2016). The Impact of Organizational Culture on Creativity and Innovation. Polish Journal of Management Studies, 14(1), 7-17.

Avram Greti, D., Avram, M., & Avram, C. D. (2016). The Importance of Quality in the Accounting Profession. EIRP Proceedings, 11(1).

Avram, G. D., Avram, M., & Avram, V. (2016). The Study on International Cooperation Made by The Romanian Professional Accountancy Bodies. Ovidius University Annals, Series Economic Sciences, 16(1).

Avram, M., & Avram, A. (2012). Legislatie contabila si fiscală. Editura Universitaria, Craiova.

Basic, G. (2014). Concentration Camp Rituals: An Extreme Case of Insecurity. Journal of Criminal Justice Issues, 14(5-6): 21-33.

Bostan, I., Avram, M., & Filimon, O. (2010). Drept financiar și bancar. Universitaria.

Bușu, O. V., & Luchici, A. I. (2016). Overcoming the Children's Mourning State Through Psychological Intervention. Social Sciences and Education Research Review, 3(2).

Călin, R. A. (2015). Self-Education through Web-Searching - An Exploratory Study. *Social Sciences and Education Research Review*, 2(2), 47-58.

Colhon, M., Cerban, M., Becheru, A., Teodorescu, M. (2016). Polarity shifting for Romanian sentiment classification. In C. Badica, M. Cosulschi, A. M. Florea et al. (eds.), Proceedings of the 2016 International Symposium on Innovations in Intelligent Systems and Applications, INISTA 2016, Sinaia, Romania.

Crăciun, A. (2010). Branding pentru numărătorii de stele. Universitatea din București.

Domović, R. (2015). Methodology of information operation. National security and the future, 16(2-3), 95-120.

Dumitru, A., Motoi, A. G., Curelaru, L. (2016). Basic Accounting in European Projects, Annals of the University of Craiova for Journalism, Communication and Management, (2).

Dumitru, M., Guse, R. G., Feleaga, L., Mangiuc, D. M., & Feldioreanu, A. I. (2015). Marketing Communications of Value Creation in Sustainable Organizations. The Practice of Integrated Reports. Amfiteatru Economic, 17(40), 955.

Feleagă, L., & Feleagă, N. (2016). Romania. Shifting to IFRS: The Case of Romania. In IFRS in a Global World (pp. 393-404). Springer International Publishing.

Guluta, M. C., & Rusu, C. (2016). Leadership Styles and Managerial Behavior in Romanian Companies. Polish Journal of Management Studies, 13(2), 69-80.

Iacob, C., Ionescu, I., & Avram, M. (2011). Contabilitate de gestiune: sinteze și aplicații. Craiova: Universitaria.




BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)

Landicho, J. A. (2016). Voisee Communicator: An Android Mobile Application for Hearing-impaired and Blind Communications. International Journal of Interactive Mobile Technologies (iJIM), 10(4), 26-31.

Paget, N., Daniell, K. A., Rubio Zuazo, A., & Barreteau, O. (2016, May). Environmental information sharing: a means to support the legitimization of oyster farmers' stewardship over water quality management in NSW, Australia? In Natural Resources Forum. Blackwell Publishing Ltd.

Petrescu, D. C. (2016). The Influence of Social Goals and Gender on Negotiation.Annals-Economy Series, 5, 61-66.

Sandu, A. (2016). Social Construction of Reality as Communicative Action. Cambridge Scholars Publishing.

Siminica, M., & Carstina, S. V. (2015). Correlation analysis of the company's liquidity, patrimony structure and efficiency indicators. Annals of the University of Craiova, Economic Sciences Series, 2.

Siminica, M., Circiumaru, D., & Carstina, S. V. (2016). The Impact of theValuation of Assets On The Company'S Profitability. Revista Economica, 68(2), 129-143.

Smoląg, K., Ślusarczyk, B., & Kot, S. (2016). The Role of Social Media in Management of Relational Capital in Universities. Prabandhan: Indian Journal of Management, 9(10), 34-41.

Stefanescu, A., & Tanase, G. L. (2016). The development of a corporate governance assessment model for the Romanian public sector. The Audit Financiar journal, 12(143).

Stefănescu, A., Turlea, E., Pitulice, I. C., & Tudorache, I. C. (2016). Research on the romanian public sector entities' accounting system. Economic Computation & Economic Cybernetics Studies & Research, 50(3).

Traistaru, A., & Cotoc, E. A. (2013). Archiving, Keeping Records and Financial Accounting Documents. International Journal of Education and Research,1 (11).

Vlăduțescu, Ș., Siminică, M., & Dumitru, A. (2015). Information Gain vs. Information Loss. In Sandu, A; Frunza, A; Ciulei, T; et al., 6th LUMEN International Conference on Rethinking Social Action Core Values (pp. 1373-1377), Iasi, Romania.

Voinea, Dan Valeriu (2015). Imigranții români din Statele Unite ale Americii. Craiova: Sitech.



BDD-V3108 © 2017 Sitech
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 20:52:05 UTC)